

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobce: V. S., nar. X
st. přísl. Ukrajina
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu ze dne 14. 10. 2024, zaevidovanou pod č. j. OAM-0404459/DO-2024, jako nepřijatelné,

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že žalobci vrátil dne 14. 10. 2024 jeho žádost o dočasnou ochranu, zaevidovanou pod č. j. OAM-0404459/DO-2024, jako nepřijatelnou, **byl nezákonný**.
- II. Žalovanému **se zakazuje** pokračovat v porušování žalobcových práv a **přikazuje se** mu, aby obnovil stav před vrácením žalobcovy žádosti o dočasnou ochranu ze dne 14. 10. 2024, zaevidovanou pod č. j. OAM-0404459/DO-2024.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud konstatoval, že zásah žalovaného spočívající v tom, že dne 14. 10. 2024 žalobci vrátil žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, byl nezákonný. Zároveň požaduje, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování práv žalobce, a přikázal mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu.
2. Žalobce je občanem Ukrajiny. Dne 14. 10. 2024 podal žalovanému žádost o dočasnou ochranu na formuláři, jež se standardně užívá pro podávání žádosti o dočasnou ochranu dle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Lex Ukrajina.“). Na tuto žádost pod označení „ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ DOČASNÉ OCHRANY“ žalobce dopsal „§ 3, § 52 zákona č. 221/2003 Sb.“. Do žádosti do kolonky „matka nezletilého žadatele“ přeškrtl pojem „nezletilého“ a uvedl jméno paní K. Z. Ve formuláři dále uvedl, že na území států Evropské unie vstoupil dne 19. 6. 2023 v Rumunsku, že v době od 24. 2. 2022 do data podání žádosti nebyl držitelem platného víza nebo povolení k pobytu v jiném členském státě a že ani nežádal o dočasnou ochranu v jiném státě EU. Žalovaný podanou žádost vyhodnotil jako nepřijatelnou, jelikož nebylo prokázáno, že by žalobce byl osobou definovanou v § 3 Lex Ukrajina. Proti tomuto úkonu ze dne 14. 10. 2024 žalobce brojí podanou žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. **Žalobce** v podané žalobě uvedl, že nepožádal o dočasnou ochranu podle Lex Ukrajina, ale požádal o dočasnou ochranu z důvodu sloučení rodiny dle čl. 15 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 2001/55/ES, a dle § 51 a § 52 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců (dále „zákon o dočasné ochraně“). Žalovaný dle žalobce pochybil, když jeho žádost vyhodnotil jako nepřijatelnou dle § 3 Lex Ukrajina, jelikož žádost dle Lex Ukrajina vůbec nepodal. Žalobce má na území České republiky matku. Žalobce měl staré polské vízum, u kterého došlo k automatickému prodloužení. Žalovaný dle žalobce neposoudil nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobce. Žalobce dále citoval judikaturu správních soudů vztahujících se k žádosti o dočasnou ochranu týkající se starého polského víza.
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že žádost žalobce o udělení dočasné ochrany je nepřijatelná z důvodu uvedeného v § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina, protože není osobou, na kterou se vztahuje povinně prováděcí rozhodnutí Rady č. 2022/382. Předpokladem pro udělení dočasné ochrany dle § 52 zákona o dočasné ochraně z důvodu zřetelů zvláště hodných je trvalé soužití s osobou blízkou, která je držitelem oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, a to v době, kdy došlo k událostem vedoucím k hromadnému přílivu vysídlených osob na území. Podmínkou udělení dočasné ochrany z důvodu hodných zvláštního zřetele je dále skutečnost, že se žadatel dne 24. 2. 2022 nachází na území Ukrajiny. Žalobce se však dne 24. 2. 2022 na území Ukrajiny nenacházel. Žalobce na území států Schengenského prostoru vstoupil dne 24. 10. 2021

přes hraniční přechod Záhony, a to na základě dlouhodobého víza vydaného Polskou republikou pod číslem vízového štítku 101397779, a vystoupil z něj až 18. 6. 2023 přes přechod Nădlac. Jelikož se na území Ukrajiny rozhodného data nenacházel, nelze mu dle § 52 zákona o dočasné ochraně udělit dočasnou ochranu, i kdyby byl osobou blízkou držiteli dočasné ochrany a existoval důvod zřetele zvlášť hodný. Žalovaný dodal, že ani dle § 51 zákona o dočasné ochraně nebylo možné žalobci udělit dočasnou ochranu, jelikož žalobce do žádosti ani neuvedl žádného rodinného příslušníka, který by byl uveden v § 51 odst. 2 písm. a) – c) zákona o dočasné ochraně. Podle žádosti je žalobce svobodný, bezdětný a sám dítě není.

5. Nepřijetí žádostí o dočasnou ochranu, jež zjevně nemají naději na úspěch, předpokládá Lex Ukrajina jako pravidlo. Ustanovení § 5 odst. 1 tohoto zákona by bylo zbytečné, tvrdila-li by každá osoba, že žádá o udělení dočasné ochrany podle § 52 zákona o dočasné ochraně.

III. Posouzení žaloby

6. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal popsany skutkový děj. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Mezi žalobkyní a žalovaným nebyl spor o rozhodném skutkovém stavu věci, tj. ve věci nebylo sporné, že žalobce je občanem Ukrajiny, který se dne 24. 2. 2022 na území Ukrajiny nenacházel. Rovněž nebylo sporné, že žalobce disponoval polským vízem, které se mu prodlužovalo s tím, že na základě dlouhodobého víza vydaného Polskou republikou pod číslem vízového štítku X vstoupil do Schengenského prostoru dne 24. 10. 2021 a z tohoto vystoupil dne 18. 6. 2023. O udělení dočasné ochrany v České republice požádal dne 14. 10. 2024, která mu tentýž den nebyla udělena pro nepřijatelnost z důvodu, že žalobce není osobou uvedenou v § 3 Lex Ukrajina. Ve věci tak nebylo zapotřebí nařizovat ústní jednání, když žalobcem navržené listiny k důkazu měly obě strany sporu buď k dispozici a ve svých vyjádřeních z nich i vycházely (žádost ze dne 14. 10. 2024) nebo se jedná o listiny pro posouzení věci irelevantní (pas a vízum matky žalobce, paní Z. K., vydané Českou republikou pod č. X). Ve věci zůstává sporné pouze právní posouzení jednání žalovaného, jímž vrátil žádost žalobce ze dne 14. 10. 2024 a označil ji za nepřijatelnou z důvodu, že žalobce není osobou uvedenou v § 3 Lex Ukrajina.
8. Městský soud toliko pro úplnost poznamenává, že žaloba je přípustná a projednatelná, přestože § 5 odst. 2 Lex Ukrajina stanoví výlukou ze soudního přezkumu. Správní soudy se již ustálily na názoru, že tato výluka je v rozporu s právem Evropské unie. V podrobnostech městský soud poukazuje na svůj rozsudek ze dne 27. 4. 2023, č. j. 11 A 80/2022-79, a dále např. na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 6. 2023, č. j. 57 A 20/2023-66.
9. Povahou úkonu správního orgánu, kterým je fakticky vrácena žádost, a žadateli jsou sděleny důvody jejího vrácení, se zabývala judikatura Nejvyššího správního soudu. Podle závěrů kasačního soudu ve vztahu k vrácení tiskopisu žádosti o udělení dlouhodobého víza za současného sdělení důvodů nepřijatelnosti žádosti je takové vyřízení žádosti pro nedostatek formy považováno za jiný úkon, který by mohl případně představovat

nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 7 Azs 227/2016-36, zejména bod [38], č. 3603/2017 Sb. NSS, a dále rozsudky kasačního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 Azs 236/2016-38, nebo ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 Azs 82/2018-19).

10. Městský soud uvádí, že v podstatě shodnou otázkou se správní soudy již zabývaly, a to konkrétně Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ve svém rozsudku ze dne 25. 7. 2022, č. j. 59 A 45/2022-30 či nyní rozhodující senát Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 19. 11. 2024, č. j. 5 A 101/2024-27. Z názorů uvedených v tomto rozsudku bude pátý senát přiměřeně vycházet i pro posouzení této věci.
11. K vlastnímu věcnému posouzení žaloby soud nejprve připomíná, že ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li bytí jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, č. 603/2005 Sb. NSS). První, druhou, čtvrtou a pátou podmínku má soud za splněnou; nemá pochybnosti o tom, že vrácení žádosti směřuje přímo proti žalobci a že neudělení dočasné ochrany jej zkracuje na právech. Podstatou sporu je splnění třetí podmínky – zda šlo o zásah zákonný či nikoli.
12. Podmínky poskytnutí dočasné ochrany na území České republiky upravuje především zákon o dočasné ochraně, který byl přijat jako transpozice směrnice Rady 2001/55/ES. Institut dočasné ochrany dle tohoto zákona byl aktivován prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana. Současně zákonodárce na vydání rozhodnutí Rady 2022/382 reagoval vydáním Lex Ukrajina (§ 1 odst. 1 Lex Ukrajina), když důvodem přijetí tohoto dalšího právního předpisu byla specifická situace migrační vlny nebyvalého rozsahu v důsledku ozbrojeného konfliktu na Ukrajině, na kterou stávající zákon o dočasné ochraně nebyl dimenzován. Proto byl Lex Ukrajina přijat jako speciální právní úprava k zákonu o dočasné ochraně (§ 1 odst. 2), s tím, že se odchylně upravuje především řízení o udělení dočasné ochrany (§ 4 odst. 1), nicméně některá ustanovení zákona o dočasné ochraně budou nadále aplikována (§ 4 odst. 3), zejména ve věci neudělení nebo odnětí dočasné ochrany (§ 5 odst. 7), přičemž se rovněž užijí vybraná ustanovení zákona č. 325/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, s určitými výjimkami [§ 4 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3]. Cizinci, kterým se poskytuje na území České republiky dočasná ochrana v návaznosti na rozhodnutí Rady, jsou definováni v § 3, v § 4 až § 7 je obsažena úprava řízení ve věcech dočasné ochrany, s odchylkami oproti zákonu o dočasné ochraně, jak již bylo uvedeno.
13. Lex Ukrajina v § 3 definuje cizince, kterým se na území České republiky v návaznosti na rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 poskytuje dočasná ochrana. Pokud žadatel do definované kategorie cizinců nespadá, žádost je podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina nepřijatelná a cizinci se vrátí. Stejným způsobem se postupuje také v případě, že žádost není podána osobně, je podána cizincem, který o dočasnou ochranu požádal v jiném

členském státě, nebo mu již byla v jiném členském státě udělena. Pro jiné případy není zákonem vrácení žádosti jako nepřijatelné vyhrazeno.

14. Dočasná ochrana se podle § 3 odst. 1 Lex Ukrajina uděluje cizincům, na které se povinně vztahuje rozhodnutí Rady (EU) 2022/382, a podle § 3 odst. 2 tohoto zákona za podmínek v něm stanovených také vysídleným osobám, které nemají ukrajinskou státní příslušnost. S ohledem na ukrajinskou státní příslušnost žalobce je posledně uvedené ustanovení pro posuzovanou věc bez významu.
15. Osoby, na něž se povinně vztahuje dočasná ochrana, vymezuje čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 tak, že jde o *následující kategorie osob vysídlených z Ukrajiny dne 24. února 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil, jež v uvedený den začala*:
 - a) *ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině před 24. únorem 2022;*
 - b) *osoby bez státní příslušnosti a státní příslušníci třetích zemí jiných než Ukrajiny, kterým byla před 24. únorem 2022 poskytnuta mezinárodní ochrana nebo odpovídající vnitrostátní ochrana na Ukrajině, a*
 - c) *rodinní příslušníci osob uvedených v písmenech a) a b).*
16. Rodinnými příslušníky ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 se podle jeho čl. 2 odst. 4 rozumí „*následující osoby, pokud se již daná rodina zdržovala a pobývala na Ukrajině před 24. únorem 2022*:
 - a) *manžel nebo manželka osoby uvedené v odst. 1 písm. a) nebo b) nebo její druh nebo družka, se kterým (kterou) žije v trvalém vztahu, v případě, že platné právní předpisy nebo praxe dotčeného členského státu přistupují k nesezdaným párům obdobně jako k párům sezdaným v rámci jeho vnitrostátního cizineckého práva;*
 - b) *nezletilé svobodné děti osoby uvedené v odst. 1 písm. a) nebo b) nebo nezletilé svobodné děti jejího manžela nebo manželky bez ohledu na to, zda se jedná o manželské, nemanželské či osvojené děti;*
 - c) *jiní blízcí příbuzní, kteří v době okolností souvisejících s hromadným přílivem žili jako rodina a tvořili její součást a kteří byli v době důvodů souvisejících s hromadným přílivem vysídlených osob na osobě uvedené v odst. 1 písm. a) nebo b) zcela či z větší části závislí.*
17. Zájem na sloučení rodin, který sleduje vztažení dočasné ochrany podle rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 také na vymezené rodinné příslušníky osob vysídlených z Ukrajiny, je vyjádřen i v čl. 15 směrnice o dočasné ochraně. Na vnitrostátní úrovni je tento zájem upraven § 51 až 53 zákona o dočasné ochraně.
18. Podle § 51 odst. 1 zákona o dočasné ochraně „*rodinnému příslušníkovi cizince požívajícího dočasné ochrany podle tohoto zákona se udělí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany na základě jím podané žádosti*“. Na toto ustanovení navazuje v odstavci 2 výčet osob, které se rozumí rodinným příslušníkem cizince požívajícího dočasné ochrany pro účely sloučení rodiny a poskytování finančního příspěvku. Potomek cizince požívajícího dočasnou ochranu v ČR starší 18-ti let mezi těmito rodinnými příslušníky uveden není.
19. Dle § 52 zákona o dočasné ochraně dále platí, že *osobě blízké cizince požívajícího dočasné ochrany, která není uvedena v § 51 odst. 2, může být uděleno z důvodu hodného zvláštního zřetele oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, za předpokladu, že spolu trvale žili v*

době, kdy došlo k událostem vedoucím k hromadnému přílivu vysídlených osob na území. Použití tohoto ustanovení není Lex Ukrajina vyloučeno.

20. Dle městského soudu žalobce v projednávané věci podle obsahu žádosti žádal o poskytnutí dočasné ochrany podle § 52 zákona o dočasné ochraně. Formulář žádosti, který žalobce žalovanému předložil, je označen jako „ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ DOČASNÉ OCHRANY“. Toliko na zadní straně v části, jež je označena pokynem „MÍSTO PRO ÚŘEDNÍ ZÁZNAMY, NEVYPLŇUJTE“, je zmíněn Lex Ukrajina. Dle městského soudu tak není obecně zcela zřejmé, že by daný formulář měl sloužit k podávání žádostí o dočasnou ochranu pouze dle Lex Ukrajina. Žalobce navíc do žádosti i přímo uvedl, že žádá o dočasnou ochranu právě dle § 52 zákona o dočasné ochraně, a jak již bylo uvedeno i výše, dopsal do formuláře, že paní Z. K. je jeho matka. Důvodem podání jeho žádosti bylo sloučení s žalobcovou matkou. Lex Ukrajina nevylučuje možnost podat žádost o poskytnutí dočasné ochrany podle zákona o dočasné ochraně. Vyloučeno pak není ani použití § 52 zákona o dočasné ochraně.
21. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žádost o dočasnou ochranu dle § 52 zákona o dočasné ochraně, bylo povinností žalovaného posoudit tuto žádost ve správním řízení, jež bylo zahájeno podáním žádosti dne 14. 10. 2024, a následně o ní rozhodnout. Vrácení žádosti jako nepřijatelné podle § 5 odst. 2 věta první Lex Ukrajina totiž na případy nesplnění zákonných podmínek pro udělení oprávnění pobytu za účelem dočasné ochrany rodinnému příslušníku cizince, resp. osobě blízké, podle § 52 zákona o dočasné ochraně nedopadá.
22. Soud tedy dospěl k závěru, že postup žalovaného, který dne 14. 10. 2024 žalobci podanou žádost o poskytnutí dočasné ochrany vrátil jako nepřijatelnou z důvodu, že žalobce nesplňuje podmínky § 3 Lex Ukrajina, aniž by v řízení v souladu se zákonem o dočasné ochraně projednal žalobcem uvedený důvod pro poskytnutí dočasné ochrany, jímž bylo sloučení rodiny s matkou, byl nezákonný.
23. Soud pro úplnost dodává, že přestože žalobce v podané žalobě nenamítá, že mu měla být udělena dočasná ochrana dle Lex Ukrajina z důvodu, že je osobou dle § 3 daného zákona, uvedl judikaturu týkající se problematiky nepřijatelnosti žádosti dle Lex Ukrajina z důvodu starého polského víza. K tomu soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 30. 9. 2024, č. j. 5 A 83/2024-32, ve kterém dospěl k závěru, že pro posouzení, zda je cizinec cizincem dle § 3 Lex Ukrajina není rozhodné pouze to, zda mu bylo přiznáno vízum či povolení k pobytu v zahraničí. Rozhodné je využití tohoto pobytového oprávnění, tedy zda osoba skutečně vycestuje a začne dlouhodobě žít (pracovat, studovat, mít tam bydliště, těžiště svých zájmů) v jiné zemi. Z žalovaným předloženého správního spisu (z kopie cestovního pasu žalobce) plyne, že žalobce v Polské republice dlouhodobě fakticky pobýval. Soud nicméně dále nemohl posoudit, zda rozsah, ve kterém žalobce na území Polské republiky pobýval, je již dostatečný na to, aby bylo možné považovat, že jeho těžiště zájmů se přesunulo z Ukrajiny do Polské republiky. Žalobce totiž v podané žalobě nespороval, že by byl osobou uvedenou v § 3 Lex Ukrajina a soud je důvody a rozsahem podané žaloby v souladu s dispoziční zásadou vázán.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Soud shrnuje, že zásah žalovaného spočívající ve vrácení podané žádosti o dočasnou ochranu ze dne 14. 10. 2024 byl nezákonný, jelikož žalovaný o ní měl rozhodnout ve

správním řízení. Soud tak podle § 87 odst. 2 věta první s. ř. s. vyslovil, že zásah žalovaného byl nezákonný, a protože negativní důsledky tohoto zásahu trvají, žalovanému uložil, aby obnovil stav před nezákonným zásahem, tj. stav před vrácením žádosti žalobci zpět s vyznačením důvodu nepřijatelnosti.

25. O nákladech řízení rozhodl soud (výrokem III.) podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl s žalobou v celém rozsahu úspěšný, nicméně žádné náklady spojené s podáním návrhem soudu nevyčísil ani nedoložil, tudíž mu soud žádné náklady nepřiznal; neúspěšný žalovaný pak nemá na náhradu nákladů řízení nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13.01.2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu